ſunt iſti qui ut nubes uo
lant. Et quaſi columbe
ad fenestras ſuas ℣ Cā
didiores niue nitidiores
lacte rubicundiores ebo
re antiquo. Et ympn⁹.
Exultet celū lau
dibus reſultet
tra gaudiis aplorum
glā: ſacra canūt ſolem
nia Uos ſecli iuſti
iudices et uera mūdi
lumina: uotis precam⁹
cordium: audite preces
ſupplicum Qui ce
lum ūbo clauditis ſe
raſq; eius ſoluitiſ: nos
a peccatis omnib; ſoluite
iuſſu quos Quorum
precepto ſubditur ſa
lus et langor omnium ſa
nate egros moribus:
nos reddētes ūtutib;

Ut cum iudex adue
nerit xp̄s in fine ſecu
li: nos ſempiterni gau
dii faciās ēē compotes
Deo prī ſit glā eiuſ
q; ſoli filio cū ſpū pa
raclito in ſempiterna ſcl'a
amen. ℣ In oēm terram
ad magī. Ecce ego
mitto vos ſicut oues i
medio luporum eſtote
ergo prudentes ſic ſer
pentes et ſimplices ſic
columbe. Inuitatorium
Regem aplo☧ dnm.
Venite adoremus p̄ ve
nite ympn⁹ Exultet In p
ii n℞. In omnē terram exi
uit ſonus eorū et i fines
orb terre ūba eorum p̄ Celi
℞ Clamauerūt iuſti ad
dnm et exaudiuit eos
p̄. Benedicam ℣. Coſti